הלכה · משנה תורה · מפרשים · שער המלך · ספר קורבנות

שער המלך על משנה תורה, הלכות תמורה

רבי יצחק נוניס בילמונטי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

שער המלך על משנה תורה, הלכות תמורה

רבי יצחק נוניס בילמונטי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/שער-המלך-על-משנה-תורה-הלכות-תמורה/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה יא 4
פרק ד 4
הלכה ג 4

פרק א

הלכה יא

העופות והמנחות אינם עושים תמורה כו'. דין זה פשוט פ"ק דתמורה ומשמע שם דהלכה פסוקה היא האמנם ראיתי להרא"ש ז"ל בפי' למס' קינים פ"ב משנה ח' שנדפסו מחדש בשיטת הרב החדושין וז"ל והר"י מאורליינש היה רוצה לתרץ דהתם מיירי בעוף כו' ועוף לא שייך בו תמורה והיה ק' לו דאמרינן סתם ספרא ר"י ואיהו סבר דיש תמורה בעוף ע"כ יע"ש: ואנכי הרואה חפשתי ולא מצאתי היכא כתיבא סברת ר"י הלזו ובריש פ"ג דתמורה פרכינן וכלל הוא והרי עופות דקרבן יחיד ואינו עושה תמורה ומשני כי קתני בבהמה קתני והדר פריך ולד דקרבן יחיד הוא ואינו עושה תמורה ומשני הא מני ר"י היא ומדלא משנינן אקושי' דהרי עופות הא מני ר"י היא משמע דלכ"ע אינה עושה תמורה ודוק. ועיין בחידושי הריטב"א פ"ק דקידושין ד"ז ד"ה הא לא דמיא שכתב בסוף לשונו וז"ל ובההוא דרבי הושעיא דמס' כריתות דעשיר שהפריש קרבן עני ואמרינן עלה קדושת דמים מדחה אין פי' שמדחה תמורה כאידך דכריתות דהתם לא איירי ר"א כלל אלא פי' דקדוש' דמים היא עצמה נדחית ויש גירסאות שגורסי' מידחייה והוא כמ"ש ויש לאומרה כפי חברותיה ואע"ג דר"א לא איירי בתמורה קים ליה לתלמוד' דה"נ דינא כאידך שעושה תמורה ותמורתה כיוצא בה א"ד יע"ש והדבר תמוה שהרי משנה שלימה שנינו אין תמורה בעופות ואיך כתב דה"נ דינא כאידך וי"ל בדוחק וצ"ע:

פרק ד

הלכה ג

השוחט את החטאת כו' שולדי קדשים במעי אמן הם קדושים. עיין במרן כ"מ שתמה על רבי' דהא קי"ל כל מקום ששנה רשב"ג במשנתינו הלכה כמותו ורשב"ג ס"ל דבהוייתן הם קדושים ועיין בהרב ברכת הזבח פ"ב די"ז ע"א מה שתי' ולי נראה ליישב עוד שרבינו סמך אההיא מימרא דר"א פ"ג דזבחים דל"ה ע"א דקאמר התם פיגל בזבח נתפגל בשליל וע"כ משום דס"ל כמ"ד דבמעי אמן הם קדושים וכמ"ש התוס' שם יע"ש עוד הק' הרב ל"מ ז"ל וז"ל אבל קשה על רבינו דבפ' בתרא דזבחים תנן הרובע והנרבע שהקריבן בחוץ פטור שנא' לפני משכן ה' והק' בגמ' ות"ל מואל פתח אהל מועד ומסיק בולדות קדשים וקסבר ולדות קדשים בהוייתן הם קדושים ואם כן רבינו ז"ל דפסק כאן דבמעי אמן הם קדושים איך כתב פ' י"ח מה' מעה"ק מתנית' כפשטה מקרא דואל משכן ה' את"ק יע"ש שהניחו בצ"ע ולי נראה ליישב ע"פ מ"ש התוס' שם ד"ה וקסבר וז"ל וא"ת ולוקמי נמי

הכא כמ"ד במעי אמן הם קדושים וכגון שהקדיש בהמה מעוברת ושייר העובר כר"י דאמר בפ' כיצד מערימין אם שיירו משוייר כו' ואע"ג דר"י איתותב התם הא לבסוף מסיק כתנאי וי"ל דניחא ליה לאוקמיה בפשיטות כמ"ד בהוייתן הם קדושים עכ"ל ומאחר שרבינו ז"ל פסק כר"י דשיירו משויר כמו שנראה ממה שפסק בפ"ד מה' פסהמ"ו דין ו' גבי הפריש חטאת מעוברת וכ"כ רש"ל בס' יש"ש בב"ק פ"ז סי' ל' יע"ש ומש"ה הוצרך להביא ראיה מקרא דלפני משכן ה' ונפקא מינא להיכא דהקדיש בהמה מעוברת ושייר העובר ואף למ"ש הרב ל"מ בפ"ז מה' עבדים דין ה' שדעת רבינו לפסוק דשיירו אינו משוייר וכבר הכרחתי בדבריו עיין מ"ש בפ"ב מה' גניבה דין י"ב י"ל דאכתי נפקא מינה למ"ש התוס' וז"ל ועוד מצי לאוקמא בבהמה של חולין מעוברת ועשה העובר אתנן או מחיר ואח"כ הקדישה יע"ש כנ"ל ודוק: